

Голос України

№ 20 (2267) ■ Четвер, 3 лютого 2000 року ■ Ціна договірної

Президент України Леонід Кучма
ахарактеризував як «знаменний день»
обрання нового керівництва
Верховної Ради

Фото Валерія СОЛОВІЙОВА (ДНАУ).

- 842 р. Уперше в писемних пам'ятках згадано давню офіційну назву української держави — Русь-ка змляла.
- 1919 р. У Парижі відбулася перша нарада Ліги Націй.
- 1929 р. Закінчився Перший Конгрес Українських Націоналістів у Відні, на якому створено Організацію Українських Націоналістів.
- 1994 р. Верховна Рада України ухвалила постанову про зняття застереження щодо договору "СІАТ-1".

3 лютого

ПОСТАНОВА Верховної Ради України Про обрання Голови Верховної Ради України

Верховна Рада України встановлює:
Обрати Головою Верховної Ради України народного депутата України ПЛЮЩА Івана Степановича.

Заступник
Голови Верховної Ради УкраїниВ. МЕДВЕДУК.
м. Київ,
1 лютого 2000 року.
№ 1413-ХІV.

Голова Верховної Ради України ПЛЮЩ Іван Степанович

Народився 11 вересня 1941 року в м. Борзна Чернігівської області в селянській родині, українці.

Трудову діяльність розпочав 1959 року після закінчення сільськогосподарського технікуму. Працював бригадиром, агрономом, керуючим відділком радгоспу на Київщині. Без відпочинку від виробництва здобув вищу сільськогосподарську освіту. Закінчив Академію суспільних наук при ЦК КПУРС.

З 1967 року — голова колгоспу, директор радгоспу, з 1974 року — заступник директора Баршівського тресту овоче-молочних радгоспів Київської області. Дев'ять років був на партійній роботі — інструктором, заступником завідувачого, завідувачим сіль-

ськогосподарським відділом Київського обкому.

У 1984 році обраний першим заступником голови, а потім — головою виконкому Київської обласної Ради народних депутатів, у 1990 році — головою Київської обласної Ради народних депутатів.

Депутат Верховної Ради Української РСР одинадцятого скликання, народний депутат України дванадцятого, тринадцятого та чотирнадцятого скликань.

У 1990 році обраний Першим заступником Голови Верховної Ради України. В 1991—1994 роках — Голова Верховної Ради України.

Член Народно-демократичної партії. Одружений, має доньку.

1 У номері

Парламент не пропрезидентський, а народний

З прес-конференції
новообраного
Голови
Верховної Ради
України

Івана Плюща

Голова парламенту назвав три основні завдання депутатської більшості: виконати волю народу, вивести з кризи економіку держави й покращити добробут людей, не допустити деструкції парламентських виборів, які, на його думку, нікому нічого доброго не передбачають.

Іван Плющ наголосив, що парламентська більшість — це нормальне явище у класичних парламентських країнах. І те, що у ВР другого і третього скликань (на пленарному засіданні у вівторок сесія змінила порядок обчислення скликань ВР і розпочала їх відлік з проголошення незалежності України) не сформувалася постійна більшість, — це була вина і навіть біда парламенту. На його думку, у ВР «роками збурювалася така ситуація, коли зміст законів відхиляв на другий план, і на першому опинялися політичні питання».

(Закінчення на 2-й стор.).

ІСТИНА МОМЕНТУ

Цей старий знімок справляє враження несподіваної новизни. Тут головний персонаж — президент — поки що не «в фокусі», але ж ми (тепер) знаємо, що він головний! О, переобачистість Історії! Невдовзі відомий фотознімок Віктор Марущенко сказав: «Пора видавати авторські фотозбірки. Це збагатить наше уявлення про час і про себе. Перше, що можна видати, — авторський збірок Сашка Клименка, фотокора «Голосу України». Клименко, гадаю, найцікавіший нині майстер соціально-

політичної теми. Ми думаємо, що мить не повертається, але вона ще й як повертається! І виявляється, що вона несла в собі набагато більше смислу, аніж здавалося. Тому на знімку Клименка все нібито минуше згодом просвітлюється! Це було прикмето чуття від майстра, який тримав в еквілібрі президентів і великих артистів...»

Фото Олександра КЛИМЕНКА. 1991 р.

(Продовження розмови з В. Марущенком на 5-й стор.).

Столиця

Усі ми родом із регіонів

Асоціація міст України започаткувала добру традицію — проводити рейтинговий відбір і нагороджувати журналістів за краще висвітлення муніципальної реформи України. Тож диним відбулася прем'єра.

Президент асоціації київський голова Олександр Ормеленко висловив похвалу всім журналістам за висвітлення і підтримку паростків самоврядування в містах України. А потім вручив подарунки та грошові винагороди.

(Закінчення на 8-й стор.).

Коментар

Від нашого уряду — зустрічний меморандум

У вівторок уряд ухвалив свій власний економічний меморандум під красномовною назвою «Держбюджет-2000», який, з одного боку, уточнює головні макроекономічні показники, на які спиратиметься загальнодержавний баланс, а з другого — наголошує на політичній відповідальності уряду перед народом за економічний курс у 2000 році.

У разі схвалення Президентом України, він потрапить на затвер-

дження Верховної Ради вже у вигляді проекту держбюджету. Судячи з меморандуму, нас очікує дуже нелегкий рік.

Якщо попередній проект держбюджету, який депутати відправили на повторне читання, посилав неабиякі підйоми у тому, що прем'єр устиг його ґрунтовно проаналізувати, то про нинішній цього не скажемо.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ Під'їздно до енергосистеми третій блок Чорнобильської АЕС.

■ Учора вирушили в дорогу учасники п'ятої Антарктичної експедиції.

■ Через негодгу залишаються без енергопостачання 60 населених пунктів країни.

■ У столичному Будинку кіно відкрився міжнародний фестиваль туристичних фільмів.

■ У Кіровограді відкривається виставка-ярмарок «Світ городника».

На нас чекає нелегкий рік

P.S.

Обличчя тисячоліть

2000

I. До 500 р.

Аспург (і ст. н. е.) — скіфський цар (зображення немає).

Скіфський цар.

III. 1001–1500 рр.

Святослав Ізяславич (1050–1113) — Великий князь київський з 1093 по 1113 рр.

IV. 1501–2000 рр.

Іван Сірко (?–1680) — кошовий Запорозької Січі.

Михайло Максимович (1804–1873) — перший ректор Київського університету.

Микола Зібер (1844–1888) — економіст.

Микола Кашченко (1855–1935) — біолог, академік.

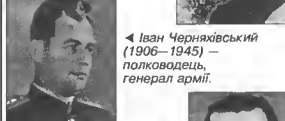
Іван Горбачевський (1854–1942) — біохімік, академік.

Микола Пимоненко (1862–1912) — художник.

Олекс Новаківський (1872–1935) — художник.

Віктор Глушков (1923–1982) — кібернетик.

Письменники М. Янгансен, І. Дніпровський, Д. Петровський, П. Панч, П. Тичина, О. Копапенко.

(№15. Далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛЦОВ.

Гасне світло — рахуй збитки

Аномалії

Знайти в будь-якого з миколаївців, чи потрібні відкривати в центрі міста дитяче кафе «Морозиво». І більш того, не аномалією, відповідно: «Так». Здавалося б, за такою очевидністю проблем з боку поважних і шанованих людей не буде. Тим паче, що всі виступки беруть на себе ініціатор цієї ідеї — підприємство «Фрост», а міська рада лише потрібно ухвалити рішення про відведення земельної ділянки під кафе і фірмові будівлі з морозивом. Однак усе майже пішло не так, як виступило і не може «сприятимати» на місці свого відкриття. Не дає ділянку міськійра — і все.

І що напівлітальні заводять мову про це директор «Фросту» Володимир Тулуб, то більше нещастя завалилося на підприємство. У січні його «дистанція» нахалістично відключилим методом — відключилим електроенергією. Спочатку всі лінії з виробництва морозива і холодильників підключили до ліній на добу з 7-ї до 8-ї та з 19-ї до 20-ї години. Коли Володимир Ісидорович почав бити в усі плечі, мовляв, підприємство не має боргів за електроенергію, але знає величезні збитки, дирек-

зникати вже без будь-якого графіка й узгодження. Це зриває апарат основних ліній з виробництва несократимого товару — морозива. Делегати підприємства почали знаходити величезні збитки і витрачати електроенергію більше, ніж за рік роботи. Після кожного відключення, що повністю виробництво, потрібно три години давати комп'ютерній і ретрансляції потрібної температури в морозильних шафах, ще три години — в роботі, перетворюються на воду, і їх зливають у каналізацію. А це 5 тисяч гривень безпосередніх державних витрат після кожної маніпуляції рубльником. Тож кому потрібна така економія? 206 працівників «Фросту», які не працюють, як без роботи і втрачають у зарплату? Державі, який належить це підприєм-

ство? Одряду з «Фросту» я вирішу на зустріч міністрам оборони, міністрам Олександром Гуркевичем не утримував над розповіді про закладні проблеми.

Розберемося і обов'язково наведемо порядок, — пообіцяв Олександр Миколайович.

На замітку: директор «Фросту» Володимир Тулуб. Фото Олександра КРЕМКА.

Про державну косу і місцевий камінь

Колізії

Хоча в Україні торгів продаю 1535 ділянок неспільностоварського призначення на загальну суму майже 15 мільярдів гривень, депутати Чернівецької міської ради вирішили бойкотувати Указ Президента України «Про продаж земельних ділянок неспільностоварського призначення».

Перед декількома сесіями 17 народних обранців підписали звернення, в якому аргументували свою позицію. А тому питання про продаж міських земельних ділянок неспільностоварського призначення, на яких розміщені автозаправки, було знято з порядку денного сесії.

Конституцією (ст. 14) і Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» право на землю надається винятково відповідно до закону, а не указу. Президенти аргументували, що дії голова постійної комісії міської ради з комунальної власності та розвитку підприємництва Юрій Приходько і його заступник Руслан Волощук. — Се-

ред законів України, які регулюють земельні відносини, базують на чинному Земельному кодексу України, у якому не закладено юридичні особи як суб'єкти права власності на земельні ділянки. Ми — як депутати — за поповнення міської ради й не проти запровадження ринкових відносин, але наші рішення мають будуватися тільки на чинному законодавстві, аргументи потреб та вагів мають територіальні промахи міста.

Начальник обласного управління земельних ресурсів Олександр Мусісюк вважає, що провадити підстав для здійснення записки, які бовівають прийняти вказу в Чернівці, немає. Ажте, згідно з 4 розділу XV «Перехідні положення Конституції України, Президент не так давно 19 січня 1999 року України «Про продаж земельних ділянок неспільностоварського призначення», а й подав відповідний законопроект до Верховної Ради України. Обласна рада не відхилила цей законопроект і не прийняла новий закон, то указ нинішній і тепер є обов'язковим.

Депутати міста фактично породжують правовий конфлікт, оскільки під-

гато підприємств приватизовано, а в той самий час земля під ними державна. Чернівецька фабрика «Світанок», наприклад, втратила серйозного інвестора лише тому, що він побоювався вкладати кошти у підприємство, яке не має приватизованої земельної ділянки під виробничим приміщенням. А скільки коштів з цих причин не отримує бюджет? Торг за перші продажі 13 земельних ділянок на Чернівецькій міській раді райспириту, спиртари отримали 244,376 гривень.

За підрахунками Чернівецького міського управління земельних ресурсів, з 7152 гектарів площі Чернівецької 919 га зайняті під торгівлю, громадською харчуванням підприємствами, заводів, скляних цехів, якщо приватизувати ці земельні ділянки (а кількість бажаних з кожним днем зростає), то бюджет міста додатково отримає 99 мільйонів гривень.

Що повною суперечить в інтересах людей, бюджетні міст мають негайно випирати з кошика.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Агробізнес боїться не проблем, а дискредитації ідеї

Позиція

Зібравшись нещодавно новим складом, керівники громадських об'єднань АПК шаро дивувалися своїй дискримінованості. Тим часом це було законопроект: гасити нині — це означає структурні перетворення, відсутність якіс берези інформати.

Проміжні в розробці президента Лео підписавши агропромислового комплексу Леоніда КОЗАНЧЕНКА.

— Леонід Петрович, зазвичай, справляються наші підприємства, а сьогодні в одному з номерів паної газети, щодо реалізації на свої земельні ділянки, вийшов указом Президента України.

— Сьогодні вже очевидно, що спонтанно, без ґрунтовної організаційно-технічної і правової забезпечення, такі рушійні зміни здійснювати небезпечно. Можна дискредитувати справні жителі виключно ідею і агробізнес довів це до відома керівників країни. Прикро, бо попри силу-силенну всенародного, який чинний, обслуговує свої бори, підприємства сільськогосподарський сезон

вишнішого пішого сплеску підприємств?

— Звісно, знецінення гривні, далекий від реалій рапорту МІНАПК спосовно виробництва національного продукту, відсутність відповідної структури збуту сільськогосподарських продуктів, певним чином негативно впливають на цілювочення. Але вирішальним чинником подорожжання, на думку підприємств, виявилось безпосереднє адміністративне розчуження на сільськогосподарському ринку. Згадайте лише часи, коли ми щоразу дотували сільськогосподарський продукт на 2–7 мільярдів гривень, мали в півтора разу винні записи продовольчих підприємств, але на вулицях стоїли черги за хлібом. То була ілюстрація державного замовлення на зотітові зерно. Що змінилось в той час? Скасували державне замовлення і зерновий ринок одразу став насиченим, а ціни на хліб — стабільними. Але мого року зерно новинки знову вилізла за адміністраторський жезл...

— Ім не дає спокое, мабуть, думка, що Україна жовтий Сиром, чорніми і їсе, що з імені п'язано. І,

Не такий страшний імпортер зерна, як його малюють

мабуть, болять, що уряд прийняв рішення про імпортер продовольчого зерна.

— Не треба лякати імпортер зерна. Це природний аспект міжнародної торгівлі. Тим паче, що нинішні обсяги імпортованого зерна дають змогу стабілізувати внутрішній ціни на хліб. Врешті-решт, треба задуматися над тим, кому, скільки, благополуччя. Франція експортує 4 мільйони тонн зерна, а імпортує 11! А подорожжання і про те, кому МІНАПК згодиться з провадженням імпорту зерно. Невже знову йдеться про право торгувати для обранців?

Записав Сергій ВЛАД.

Казав пан, кожух дам, та й спово його тепле...

Спорт

О. Бубнов: Я був упевнений, що спад в українському футболі тимчасовий

Минулого вівторка київські динамівці вперше виступили в Кіпрі, де проводилися етапи відбору до другого кола чемпіонату країн і матчів Ліги чемпіонів. Останнього дня перебування на острові Афродіті «Динамо» виграє товаришів зустріч з «Аполлоном» — 4:0. Відзначилися Русів, 38, Деметрієв, 50, Михайленко, 58, Ребров, 70. Саме через важливу і заплановану поїздку на Кіпр динамівці змушені були поїхати до Москви на матч «Кубка Сильверджасті» аж ніяк не основний склад. Це, звісно, викликало негативну реакцію окремих російських мас-медіа.

Але останнім часом солідна преса європейської держави делат частіше коментарі не вказати на біле чорне, коли йдеться про український футбол. Показово щодо цього стаття в газеті «Труд» від загальної «Уводзі наших шарів».

У публікації, зокрема, зазначається, що після розвалу Союзу Росія перер Україною дстала солідну фору. Ажле була названа правонаступництвом СРСР у ФІФА. Тоді велика праця виконана українським футболу — Ошово, Юран, Кіричак, Шембар, Качельскі, — не чекачи, коли їхню країну допустять до відбіркових турнірів чемпіонату світу та Європи, притстала на російське запрошення. Врешта була, заважало, неспорова. Але спільно істот років і збірна України подат верематка російську, в київське «Динамо» на європейській арені піднялося значно вище від московського «Спартака». Колішній гравець збірної СРСР Олександр Бубнов зауважує:

— Я був упевнений, що спад в українському футболі тимчасовий. Тільки-но ситуація стабілізувалася і стало зрозуміло, що президент ФК «Динамо» Григорій Суркіс прийшов налагоду, Лобановський повернувся в Україну. Маншва заправовата.

Суркіс зробив неможливе, припинив розвал, зміг залучити інвесторів, зацікавити державних чиновників, вісвернути Лобановського, а з ним і впевненість в своїх силах молодих гравців. Ажле, найголовніше, Суркіс прийшов у команду не брати, а віддавати. Суперсучасну базу під Києвом клуб збудував набагато раніше, ніж наційали 25 мільйонів доларів за Італі за трансфер Аларія Шченчен.

— На тренувальній базі «Шахтар» збудовано шість високошкільних поліів, п'ятизірковий готель, мечетний центр, — це захоплюючий висловлюється у від-таки членів «Труда» Володимир Салтков — працівник Російського футбольного союзу, який свого часу і прав у Донецьку, і тренував «Шахтар». — Усе це, між іншим, не лише для майстрів. Нині «Шахтар» чудово налагодило роботу з дітьми...

Що ж, такі оцінки з вуст авторитетних фахівців, звичайно, приємні. А ми в Україні споліччачемось, що поствово, вислідуючи досвід «Динамо» і «Шахтар», полінашати стан суцвя і інші колективи.

До речі, київський динамівців тевер готуватимуться вкноа. Заплановано рід товаришів матчів. Не виключено, що чемпіон України 22 лютого зіграє в контрольному зустрічі з «Міланом» на його стадіоні «Сан-Сіро».

На знімку: Максим Шацький, який нині забивав чимало м'ячів.

Фото Сергія КОВАЛЕНЧУКА.

«Євробілла» у нас просто «Білла»

Новобудови

Сьогодні у жителів Харківського району сталася цікава подія — починає роботу великий торговельний центр «Білла» (на знімку) загальною площею 4 тис. 300 кв. м. А до цього торгового залу, оснащеного найсучаснішим європейським обладнанням, зайняв майже 2 тис. 700 кв. м.

Цей супермаркет з'явився завдяки інвестиціям австрійської компанії «Євробілла» — європейського лідера з роздрібною торгівлю продуктами харчування. Фахівці компанії давно приїжджали до українського ринку. Вивчили його і створили сильне підприємство «Білла-Україна». Оскільки йдеться про солідні капіталовкладення, то тут неможливо обійтися без співпраці з місцевим адміністративним. Тому, за рекомендацією Олександра Омельченка, три мільйони доларів компанія витратила не на зведення коших споруд в центрі, де нині престижно і вигідно будувати, а саме на Осокорках. Де бракує об'єктів соціальної побудови. Ажле відпо-

мо, що нові райони забудовують в основному за кошти громадян, а школи, садки, гастроном та інші соціальні об'єкти — з бюджету. Значно, що довірили будівництво цього прекрасного торгового центру столичній холдинговій компанії «Київмисбуда». Результатом зацікавлені задоволені всі. Наші майстри ще раз підтвердили, що можуть працювати на європейському рівні.

Тепер проблему з купівлею продуктів харчування в цьому районі майже розв'язано. Ажле протягом години можна обслужити півтори тисячі покупців. Крім того, особливості політики компанії «Євробілла» є те, що вони віддає перевагу промисловій української виробниці. Вже сьогодні підприємство понад 400 угод із нашими підприємствами. До цього можна додати ще один приємний момент — у районі створено 170 нових робочих місць — саме стільки людей працюватиме в новому супермаркеті.

Михайло ЛІВАНОВСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЕНЧУКА.

Усі ми родом із регіонів

Столиця

(Починає на 1-й стор.)

Перше місце серед тележурналістів у номінації «За послідовне відстоювання інтересів Асоціації мист України» отримала прес-секретар столичного голуба Світлана Кривоносок за фільм «Розправ». Друге місце посів директор телерадіокомпанії «Київ» Валерій Ткачук у номінації «За пропаганду і відданість ідеї самоврядування в Україні». Третє місце відвоювала тележурналістка Ірина Потап-

ська — «За високий професіоналізм мислі — коментаріста Держтелерадіо України Наталка Миколенко в номінації «Всі ми — родом із регіонів». Друге місце — у редактора соціально-культурологічного програм Лесі Вороніної у номінації «Українська культура сьогодні, завтра, завжди». Третє місце у номінації «Рука столиці — на пульсі регіонів» посів коментатор радіо «Голос Києва» Василь Сокол.

Серед газетарів перше місце у но-

мінації «За вірність ідеї самоврядування та постійну пропаганду муніципальних реформ в Україні» отримала головний редактор газети «Рейтинг» Олена Миколенко. Друге місце — у журналіста Миколи Костюка, редактора електронної газети «Приватний погляд» у номінації «Аналітична роз'яснювальна публікація». Третє місце у номінації «За неупереджене висвітлення тем муніципальних реформ в Україні» отримала журналістка газети «Місто» Дарина Бінько.

Михайло МІКОЛАЙЧЕНКО.

Мовна політика — річ тонка. І все-таки...

Коментар

Кабінет Міністрів підготував проект постанови «Про додаткові заходи щодо розширення функціонування української мови як державної». Як повідомляють агентстві «Інтерфакс-Україна», проект подано до ради з питань мовної політики при Президентові України.

Інакше, зокрема, про перестановку державних службовців усіх категорій і рангів із врахуванням того, як вони володіють українською мовою і використовують її в процесі виконання службових обов'язків.

Уряд має намір комплексно перерити, як здійснюється державна мовна політика у всіх сферах суспільного життя і на рівні регіонів, і всієї держави. У тому числі й те, як органи державної влади і місцевого самоврядування дотримуються конституційних вимог щодо застосування державної мови під час здійснення ними своїх повноважень.

Серед запланованих заходів — привести мережу навчальних закладів у відповідність з стійним складом населення у даному регіоні, розробити проекти ліцензифікації таких сфер, як спорт і туризм. А також привести режим мовлення загальноукраїнських і регіональних телекомпаній у відповідність з визначеними ліцензіями. Як і репертуар театрів — у відповідність з їх мовним статусом. Бо з уст керівників тих телекомпаній нерідко можна почути: мовляв,

як ми можемо дотримуватися 30-відсоткової присутності українського кіно на телеканалах, коли протягом року витізняний кінематограф «виляє на-гора» записав чотири-п'ять художніх фільмів. І то засобів-ство спільного виробництва, із залученням іноземних коштів. Воно, можливо, і так. Але що заважає нашим недержавним каналам готувати українською мовою, скажімо, ті самі інформаційні програми?

Є ще два досить важливі аспекти, які, схоже, згадують відомостями у майбутній урядовій постанові. Інакше про неї можна розробити систему, яка регулюватиме гастролюючу діяльність в Україні зарубіжних естрадних виконавців. Ажле сьогодні справді склялися парадоксальна ситуація: українська популярна пісня, українські виконавці делати рідше потрапляють на престижні сцени — і на прикладі Києва це виразно відбивається. То що вже казати про Харків, Донецьк чи Дніпропетровськ? Мало того, з України вивозять великі гоморарні суми, що почасти не об'являються жодними податками — і це також не секрет. А моральні збитки, які в такій спосіб завдаються українській культурі — хіба їх можна спростувати і рахувати?

Те саме має бути в вітчизняному ринковій друкованій продукції. Отож наміри уряду за допомогою податкових важелів змінити ситуацію на користь української книжки, на підтримку української періодики видається цілком доцільним. Як діють у всьому світі, в тім числі — і в Росії.

Роман ВАТРИЧ.

Редатор номера Аналії СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Аналії ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛІК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Аналії СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДА.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у ринкових публікаціях відповідальність несе редакція «Дня».
- Редакція не застерігає підписувачів авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Інструменти з читачами — тільки не сторінки газети.

Сайтотно про реєстрацію періодичного друкованого видання — № 14 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російськомовними мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 175656.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 03047, Київ-47, просянент Перемог, 50
Зам. 0311020.
1234567890

Фото Сергія КОВАЛЕНЧУКА.

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-88-23; телефон — 224-72-66; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 440-85-62.
E-mail: sekret@golos.relco.com